

legis domini dei sui, quater in die, et quater in nocte
confitebantur, & adorabant dominum deum suum.
Quartum uero est ieiunium sabbati in decimo mense,
ante diem natalis domini, quando uenturi saluatoris,
salubris in sacris lectionibus predicatur aduentus, ut
fideles quicunque hac religione instructi, & medicamine
sanctarum orationum, simul cum sacro ieiunio confir-
mati, natiuitatem redemptoris leti expectant. Ante hec
videlicet quattuor Sabbata in eadem hebdomada, semp
quarta & sexta feria legitima ieiunia fieri, & canon
orationum & lectionum in eisdem feriis ad missarum
solennia constitutus indicat, & exempla precedentium
patrum confirmant. Sacras autem ordinatos his diebus
oportere fieri, decreta Gelasij Papae testant, in quibus
ita scriptum continetur. Ordinationes autem presby-
terorum, diaconorumque nisi certis temporibus et diebus
exercere non debeant, idest in quarti mensis ieiunio,
septimi & decimi, sed etiam quadragesimalis, ac media
na initio quadragesime die sabbati ieiunio, circa uespam
nouerint celebrandas. Officia autem horum quattuor
Sabbatorum, uulgo, duodecim lectiones uocantur,
eo quod cum lectionibus que leguntur, & cum psalmis
qui leguntur, duodenarius numerus adimpletur, qui
benedictiones possunt uocari, eo quod inter canonicas
scripturas annumerantur.

DE PRIVATIS IEIUNIIS. Ca. XXV.

Reterea unicuique licet ut libet ieiuniorum mo-
dum habere, seu in ediam extendere, seruata pre-
omnibus constitutione legitimum orationum
quas supra memorauimus, que generaliter sancta &
apostolica seruat ecclesia, Nec non et illa omnimodo
custodire oportet unumquemque, que communiter oibus
facere siue pro tribulatione, siue pro gratiarum actioe
proprius ecclesie mandat Episcopus, quia qui constituta

atq; demādata ieiunia seruare neglexerit, peccat, qui
autem expletis legitimis, priuata superexpendit,
propriam mercedem habebit. Nam legunt aliqui san-
ctorum per biduanas, siue per triduanas, siue etiā per
totā ebdomadā ieiuniū extendere, pleriq; quod nec
vinum nec siceram biberunt, nec aliquid māducauerūt
panem siccū et holera, alij quod ab omni carne se absti-
nerint, alij qd in tantum se abstinerint, qd nec pane
in cibo usi sunt, sed paucis caricibus corpus suū susten-
tauerint. Et alia plura sunt genera abstinentiē, sed ante
oia cauere debet qui se abstinere uult ab aliq; cibo uel
potu, ne mens eius occulta cogitatione polluat, ita ut
aliquā creaturā dei dampnet, iudiciaria supstitutione
seductus, dicens hoc licere, illud aut nō, hoc mūdum,
illud aut immūdū esse cogitet. Quē huius mōi cogita-
tio pulsat, uideat aplm dixisse, Oīs creatura dei mūda
est, et nihil reiciendū qd cū gratiarū actione p̄cipitur,
& malum est homini qui per offendiculū manducat.

DE ORIGINE BIDVANÆ SIVE
TRIDVANÆ.

Ca. XXVI.

Iduanū autē morē ieiunij reor inde sumptū, qd
b apl̄s ieiuuauerūt illo biduo quo dñs passus ac
sepultus est. Triduanis ergo ieiūare ab exēplo
dictū est Niniuitarū, qui dāpnatis pristinis uiciis, totos
se tribus diebus ieiunio ac p̄nitentiē contulerūt. Sed
illius solūmodo ieiuniū deo acceptabile est, qui sic ieiū-
nat a cibis, ut abstineat a p̄ctis, ceterū q̄ uentre tantū ie-
iunat, reprobatur erit eius ieiunium coram deo, qui
dixit per prophetam, Ecce in diebus ieiunij uestri inue-
niēt uolūtas ur̄a, & oēs debitores uos repetitis, Ecce
ad lites et cōtētiōes ieiūatis, et p̄cutitis pugno ip̄ie. No-
lite ieiūare sic usq; ad hāc diem, ut audiat in exelsis cla-
mor ur̄. Nūqd tale ē ieiuniū qd elegi, p̄ diē affligere ho-
minē aiām suā? Et deinde, Nōne hoc est magis ieiuniū
qd elegi? Dissolue colligatiōes impietatis, solue fasciculos

h 2